

Työttömän ajojahti

Laukaus Suomen pääministeriin

romaani

Asko Lampinen

Asko Lampinen

Työttömän ajojahti

Laukaus Suomen pääministeriin

Romaani

Asko Lampinen on suomalainen kirjailija, jolta on aikaisemmin ilmestynyt seuraavat alla olevat teokset. Teosten lisäksi Asko Lampisen tuotoksia löytyy muutamista laulujen sanoituksista, runoesityksistä ja lehtiartikkeleista.

Rikollinen metsästäjä, novellikokoelma	2014
Runoja valitettavasti, runokirja	2017
Miehen tie, runoja avioerosta	2021
Panetellaan pakinalla, pakinakirja	2023

Asko Lampinen

Työttömän ajojahti

Laukaus Suomen pääministeriin

Romaani

© 2024 Asko Lampinen

Kannen suunnittelu: Asko Lampinen

Sisuksen taitto: Asko Lampinen

Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki,
bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH,
Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8434-1

LAUKAUS

Perjantai 16.8.2024. Raimo Karppalainen käveli linja- autopysäkiltä kohti eduskuntataloa, hänellä oli selvä tavoite ja päämäärä, paikka mihin hän oli menossa, kaikki oli etukäteen huolella valmisteltu. Raimo katseli päättäväisenä eduskuntatalon ympäristöä, hänen tavoitteena oli nousta eduskuntatalon lähellä olevan kerrostalon kattotasanteelle. Raimo Karppalaisen edessä oli liki satavuotias vanha kivitalo. Tämäkin ikuinen ja tervehenkinen kerrostalo, kerrostalo, joka oli selvinnyt toisen maailmasodan pommituksista näkisi taas tapahtuman, joka olisi uusi kirjaus nuoren demokraattisen valtion ja Suomen tasavallan historiaan.

Kerrostalon ulko- oven aukaisu ei Raimolle aiheuttanut ongelmia, koska aamupäivällä ison

kerrostalon alaovella tuntui olevan jatkuvasti liikettä. Onneksi hississä ei ollut ketään muita kuin hän. Kattotasanteen ulko- ovi oli luonnollisesti lukittu, mutta se ei estänyt Raimoa pääsemästä väkivalloin ovesta läpi. Raimo asettautui kerrostalon katolle ja etsi rauhassa ilmastointikanavan möhkäleen näkösuojaksi. Hän katseli hetken aikaa kadulla vellovaa ja edestakaisin liikkuvaa mielenosoittajien joukkoa. Mielenosoitukseen oli kokoontunut yllättävän paljon väkeä, vaikka tilaisuus oli järjestetty alkaneeksi perjantai aamupäiväksi kello kymmenen. Puhetilaisuus oli alkanut mielenosoittajien omilla puheilla ja iskulauseilla, ammattiyhdistysliike oli jo pitänyt oman palopuheensa. Soppatykit ja mielenosoittajien tekemät lakanat nostivat jonkin verran latteaa mielenosoitus tunnelmaa. Alhaalla eduskuntatalon edessä väkijoukon takana seisoivat Suomen pääministeri Pertti Miettunen. Ministerin vieressä seisoivat vanhemman oloinen ja kokenut turvamies. Turvamiehen rauhallisista liikkeistä huomasi, että hän oli pitkään työskennellyt ministeriön palkkalistoilla, ja ehkä hän ajatteli tämän tilaisuuden olevan rutiinikeikka muiden yleisötilaisuuksien tavoin. Turvamiehen tehtävänä oli aina huolehtia, ettei kukaan yleisön joukosta ryntäisi veitsen kanssa pääministerin päälle. Mielenosoittajat olivat hankkineet lakien ja

asetusten mukaisen lukumäärän järjestysmiehiä, jotka pääosin norkoilivat soppatykin vieressä, osa heistä oli vaivautunut pääministerin ja mielenosoittajien väliin. Paikalla olevien poliisien tehtävänä oli taas huolehtia, että yleisön joukosta ei mikään uhkaisi pääministeriä ja heidän piti myös seurata, että mielenosoitus sujuisi poliisin sääntöjen mukaisesti. Erityisesti poliisin tehtävä oli seurata, että mielenosoittajilla ei olisi ampumaseiteja mukana. Tilaisuus alkoi pääministerin erityisavustajan Sofia Kuusiston alkusanoilla.

- Tervetuloa tilaisuuteen. Suomen pääministeri Pertti Mieltunen pitää puheen teille mielenosoittajille ja median edustajille sosiaaliturvaleikkauksiin liittyen.

Pääministerin edessä oli mikrofoniteline, telineessä ei ollut tällä kertaa luodinkestävää lasia. Toimittajat ja median edustajat asettautuivat pääministerin lähelle. Pääministeri aloitti puheensa yleisön edessä.

- Arvoisat kansalaiset mielenosoittajat ja median edustajat! Hallitus on päättänyt kansalaisten ja ammattiyhdistysliikkeiden vastustuksesta huolimatta leikata ansiosidonnaista työttömyysturvaa ja muita toimeentuloavustuksia.

Yleisö aloitti välihuudot ja keskeytti pääministerin puheen. Media otti rutiininomaisesti valokuvia ja videoi suomalaiseen

tapaan latteaa ja vaisua mielenosoitusta, ja pääministerin tiedotus tilaisuutta. Poliisilla oli iso ryhmä paikalla valvomassa kansalaisia, jotta mielenosoitus pysyisi säädyllisissä merkeissä, huutaa saisi, mutta vain säädyllisesti ja kohtuullisella äänellä.

— Saisinko jatkaa perusteluilla, olkaa nyt hiljaa! pääministeri huusi ärtyneenä väkijoukolle.

Mielenosoittajat huutelivat vielä hetken, mutta tuimien suomalaispoliisien katseiden alla tilanne rauhoittui nopeasti. Tuli hiljainen hetki ja ihmiset odottivat jotakin tapahtuvaksi, ehkä mielenosoittajat odottivat joitakin myönnytyksiä ja almuja annettavaksi heille. Hiljaisen hetken aikana taustalla kaupunkipulut ääntelivät ja lokit kirkuivat toisilleen odottaen ja saadakseen väkijoukon antamia ruokajätteitä. Läheinen liikennevirta piti tasaista meteliä, mutta yleisön ja pääministerin ylle asettui omituinen hiljaisuus, aivan kuin hetki odottaisi jotakin yllättävää tapahtuvaksi.

Raimo Karppalainen oli valmistautunut huolella, pitkästä sähkömailapussista hän otti esille lintukiväärin ja nosti aseensa repun päälle ja asettautui makuulle. Oikea jalkaterä nojasi vasemman jalan pohkeen päällä ja rintakehä oli kevyesti katon pinnalla. Raimo rauhoitti hengitystään ja yritti vaimentaa kiihkeästi sykkivän sydämen lyöntejä alemmas. Tällaisia tilanteita

Raimo oli kokenut tuhansia kertoja, mutta nyt oli ensimmäinen kerta, kun hän ampui ihmistä ja Suomen pääministeriä. Elokuinen ilma oli kirkas ja tuuleton, tulossa oli lämmin loppukesän hellepäivä. Raimo oli kohdistanut lintukiväärin huolella, sillä osuman pitäisi olla tarkka. Raimo otti Suomen pääministerin aseensa kiikarin ristikolle ja asetti ristikon pääministerin rintakehän päälle. Ampumamatkaa oli alle sataviisikymmentä metriä. Raimo ampui tältä matkalta helposti teeren ja osui tyynellä ilmalla tulitikkua keskelle, hän oli myös ottanut huomioon luodin lentoradan, koska ampumapaikka oli pääministeriä ylempänä, aivan kuin ampui vaaranrinteeltä lintua alaspäin. Raimo otti muutaman syvemmän henkäyksen ja rykäisi kevyesti, jotta sydämensyke rauhoittuisi, sen taidon hän oli oppinut urheiluammunnasta. Raimo tyhjensi keuhkot ja puristi tasaisesti aseensa liipaisinta. Kivitalojen keskellä kuului lintukiväärin terävä ja kimakka laukaus. Raimo katsoi kiikarin läpi ja huomasi pääministerin lyyhistyvän maahan eduskuntatalon portaikon äärelle.

Raimo oli ampunut pääministeriä hiljaisella hetkellä, mielenosoittajat olivat silloin hiljaa, Suomen pääministerin omasta käskystä johtuen. Kerrostalojen keskellä kiväärin ääni täytti koko korttelin. Linnut lehahtivat lentoon, kaupunkilinnut eivät olleet tottuneet maaseudun lintujen tapaan ampuma- aseiden ääniin.

Turvamies jähmettyi paikalleen, kun pääministeri kaatui selälleen ja jäi makaamaan maahan. Turvamies oli koulutettu juuri tällaisiin tilanteisiin, mutta Suomessa ei aseita ole käytetty politiikkoja vastaan, se yllätti nyt kokeneen turvamiehen. Kymmenen lähintä poliisia katsoi hämmentyneenä Suomen pääministeriä ja turvamiestä. Toimittajat ja median edustajat heittäytyivät maahan, sillä aseiden ääni ja luodin lentoääni saivat kenet tahansa vaistonvaraisesti heittäytymään makuulle. Mielenosoittajat olivat hiljaa ja katsoivat hämmentyneenä pääministeriä, joka makasi verisenä maassa. Poliisit selvisivät ensi hämmennyksestä ja he etsivät katseellaan yleisön joukosta pääministerin ampujaa. Media ei saanut ensimmäistäkään kuvaa ampumistilanteesta, videolle ja turvakameroihin tilanne sentään tallentui.

Turvamies toipui viimeisenä hämmästyksestä ja hyökkäsi pääministerin päälle estääkseen uudet laukaukset pääministeriä kohti. Pääministeri selvisi hämmentyneestä tilanteesta ihmeen nopeasti tajutessaan, että luoti osuikin jalkaan eikä rintakehään, hän ymmärsi heti olevansa elossa, mutta tajusi, että häntä oli ammuttu ampumaseella. Pääministeri huusi itse turvamiehelle, eritysavustajalle ja poliisille.

- Mitä tapahtui, soittakaa ambulanssi, jalkaani sattuu ja minusta tulee verta!

Pääministerin erityisavustaja hälytti paikalle ambulanssin. Turvamies painoi jalassa olevaa ampumahaavaa, jotta verenvuoto tyrehtyisi. Yleisö ryntäsi paniikissa nopeasti pois alueelta, vaikka vähäinen poliisijoukko yritti estellä yleisön paniikinomaista poistumista. Poliisin ensimmäinen hätäinen ajatus oli, että mahdollinen ampuja ja syyllinen voisi poistua paikalta, kun yleisö juoksee pakokauhussa pois mielenosoitusalueelta.

Raimo perääntyi rauhallisesti kerrostalon katon reunalta ja piiloutui taas kokonaan ilmastointilaitteiden taakse. Rauhallisesti hän laittoi aseensa takaisin sählymailapussiin ja keräsi huolellisesti kaikki tavarat reppuunsa. Yksi ainoa ammuttu patruunan hylsy jäi aseeseen sisälle talteen. Raimo poistui rauhallisesti kattotasanteelta ylimpään kerrokseen ja painoi hissinkutsumisnappia. Päästyään hissien sisälle hän painoi ensimmäiseen kerrokseen osoittavaa hissinäppulää. Raimo toivoi, että hississä ei olisi tälläkään kertaa muita ihmisiä, mutta pahaksi onnekseen, hän kohtasi hississä vanhemman rouvan, joka oli menossa alaspäin Raimon tavoin. Kerrostalossa asuva vanhempi rouva katseli ahavoituneen näköistä jäntevää miestä, koska hän ei ollut nähnyt tätä miestä aikaisemmin tässä kerrostalossa. Vanhempi rouva jäi alimmassa kerroksessa pois hissien kyydistä. Raimo muutti mieltänsä ja jatkoi vielä alimpaan

pohjakerrokseen, jossa hän odotti hetken aikaa, että vanhempi rouva ehtisi poistua piha- alueelta. Raimo nousi portaita pitkin ensimmäiseen kerrokseen ja katseli ulko- oven takaa huolellisesti piha-alueen ympäristöä. Ulkona näytti rauhalliselta, juuri nyt ketään muita ei näkynyt kerrostalon piha- alueella, ihmiset olivat jo lähteneet töihin ja kaupungille.

Poliisit eivät heti tiedäneet mitä oli juuri tapahtunut, kuka oli ampuja ja mistä paikasta pääministeriä oli mahdollisesti ammuttu. Tilanne ei avautunut nopeasti myöskään Helsingin poliisin kenttäjohdolle. Mielenosoitusalueella ja pääministerin puhujakorokkeella vallitsi hetken aikaa täysi kaaos. Poliisin kenttäjohto hälytti paikalle nopeasti lisävoimia. Jokainen vielä paikalla jäänyt mielenosoittaja tarkistettiin ja heiltä otettiin nimet ylös mahdollisia kuulusteluja varten. Poliisilla ei ollut mitään johtolankaa tiedossa, kuka ampui ja mistä suunnasta. Medialta evättiin lupa kuvata ja haastatella paikalla olevia asianosaisia, jotta poliisille jäisi tutkimusrauha, olihan Suomen pääministeriä ammuttu.

Raimo Karppalainen käveli urheiluvaatteissa, reppu selässään ja sählymailapussi olkapäällään kohti läheistä linja- autopysäkkiä. Edelleen Raimon tilanne näytti rauhalliselta, kaikki oli mennyt, miten hän oli itse alun perin suunnitellut. Raimo oli ottanut selvää ennakkoon, milloin seuraava linja-

auto lähtisi kohti pohjoista. Linja- auto saapui pysäkillä, joka oli menossa kohti Vantaan Korsoa ja nelostietä. Raimo nousi linja- autoon. Oli lähestyvä keskipäivä ja linja- autossa oli hyvin tilaa. Raimo tervehti epätavallisesti, sillä täällä Etelä- Suomessa ei ollut tapana useinkaan tervehtiä kuljettajaa, kuljettaja istui turvalasin takana.

— Päivää. Vantaan Korso meno ja käteisellä.

Linja- auton kuljettaja nyökkäsi ja otti Raimon antaman tasarahjan vastaan, kuljettaja ojensi takaisin lippukuitin.

— Päivää. Olkaa hyvä.

Raimo asettautui istumaan kuljettajan lähelle. Kuljettaja vilkaisi taustapeilistä uudestaan vanhempaa miestä, joka oli urheiluvaatteissa, joka oli asettanut vapaalle viereiselle istuimelle repun ja sählymailapussin. Yllättäen kuljettaja kysyi Raimolta, joka oli pääkaupunkiseudulla epätavallista, sillä matkustajien kanssa ei yleensä jutella. Kuljettajia oli pahoinpidelty usein ja se oli syy kuljettajien puhumattomuuteen ja keskusteluun matkustajien kanssa.

— Kuuntelin sinun puhumaa murretta, oletko pohjoisesta kotoisin?

— Kyllä olen.

Raimo hämmentyi hieman kuljettajan kysymystä ja uteliaisuutta.

— Oliko tänä kesänä pohjoisessa hilloja, jos sinä ehdit käydä hillassa?

- Toki, hilloja oli aika hyvin, kiitos kysymästä.
- Minä olen myös sieltä kotoisin, mutta en ole ehtinyt käymään pohjoisessa moneen vuoteen.
- Aivan, jos sinne lähtee, pitää olla aikaa ja nykyisin rutkasti rahaa ainakin polttoaineisiin.

Keskustelu päättyi lyhyeen, kun linja- autoa vastaan tuli kovaa vauhtia pillit päällä useita poliisiautoja ja ambulansseja. Kuljettaja avasi radion ja kuunteli uutisia, olisiko siellä jotakin kerrottavaa tästä useiden poliisiautojen kiivaasta ajeluista kohti Helsinkiä. Paikallisradion toimittaja puhui radiossa, että Helsingin keskustassa oli ammuttu ampuma- aseella ja alustavan tiedon mukaan ilmeisesti jotakin kansanedustajaa olisi haavoitettu. Toimittaja korjasi hetken päästä, että Suomen pääministeriä oli ammuttu, mutta silminnäkijöiden tiedon mukaisesti hän oli hengissä, kun hänet siirrettiin ambulanssiin. Raimo kyllä tiesi vallan hyvin, että pääministeri selviäisi tilanteesta, kun hän mietti uudestaan tilannetta. Raimolle oli jäänyt selvä tilannekuva laukauksesta. Ei hän voinut ampua Suomen pääministeriä hengiltä, hän olisi kyllä pystynyt siihen. Raimo pohti ankarasti useita viikkoja etukäteen miettien tulevaa ampumistilannetta, mutta vielä tänään hän vielä epäröi, mihin kohtaan pääministeriä hän ampuisi. Raimo käänsi laukauksen pääministerin

reisilihakseen ja tiesi pääministerin siitä selviävän vallan hyvin. Raimo muisti laukauksen aikana, että pääministerillä oli hänen tietojensa mukaan lapsia ja kenties lapsenlapsiakin. Raimo ei halunnut ampua pääministeriä rintaan. En minä ole oikea tappaja ja murhaaja. Raimo muisteli isoisäänsä, joka oli ollut sodassa, isoisä ei kertonut koskaan sodasta mitään, isoäiti kertoi kuitenkin, että isoisä näki elämänsä loppuun asti painajaisia sodasta ja vaikka isoisä ei haavoittunut sodassa, hän näki omien ystävien ja aseveljien kuolemat vierestä ja venäläisten kuolemat, jotka hän itse aiheutti. Tältäkö se tuntui, kun ampui ihmistä, siihen kuulemma tottuu nopeasti, ihminen turtuu aina väkivallalle.

Eduskuntatalon lähellä poliisi yritti saada edelleen muodostettua selkeän tilannekuvan. Ampujasta ei ollut vielääkään mitään havaintoa, tiedossa ei ollut ampumapaikkaa eikä ampumasuuntaa. Rikospaikkatutkinta oli alkanut heti ja poliisi eristi alueen huolellisesti. Mikrofonitelineen takana hääri useampi poliisi ja he etsivät jotakin luotiin liittyvää. Koska paikalla olevista toimittajista ja mielenosoittajista ei nopeasti katsottuna löytynyt ampujaksi epäiltyä, niin poliisi alkoi tutkimaan aluetta tarkemmin ja laajemmin. Rikospaikkatutkijat löysivät kiviportaikon saumasta luodin, joka oli painunut kasaan lävistettyään pääministerin jalan ja luoti oli

pysähtynyt kiviportaan saumaan. Pohjoisesta kotoisin oleva rikoskomisario Martti Kotkanniemi katseli luotia ja esitti heti oman mielipiteensä.

- Veikkaan, että tämä on lintuluodikon luoti 5,7 eli 222 ja kokovaippa.

Vanhempi johtava rikosylikomisario Varma Kallio sanoi siihen.

- Voi olla, mutta meidän pitää ensin asia varmistaa. Ampumasuunta on alustavasti noista kerrostaloista suuntautuen tänne portaikkoon, poliisin on syytä heti käydä haastattelemassa kerrostalon asukkaita.

Poliisit laajensivat tutkimusaluetta ja rivipoliisit hajaantuivat lähinnä olevien kerrostalojen asukkaiden luokse haastattelemaan heitä, olisiko jotakin erikoista näkynyt heidän kerrostaloissa.

Vanhempi rouva Salme Helmström palasi jo asioiltaan takaisin kotiinsa. Salmen sokeritasapaino oli laskenut jo aika matalalle ja Salmella oli hieman kiire kotiinsa päiväkahvin keittoon. Pihalla Salme kohtasi taloyhtiön isännöitsijän Timo Kukkosen. Timo Kukkonen tervehti tuttua ja pitkäaikaista asukasta. Salme nyökkäsi ja kiirehti kohti ulko- ovea. Yllättäen Salme kääntyi kuitenkin ympäri ja kysyi isännöitsijältä.

- Onko taloomme muuttanut uusi asukas tuonne ylimmäiseen kerrokseen, tapasin

Vuonna 2024 Suomessa oli tapahtunut väkivaltainen teko pääministeriä kohtaan, tekoa, jota Suomessa ei kukaan voinut käsittää ja ymmärtää. Maailman onnellisimman kansan väkivaltaista tekoa ihmeteltiin kansainvälisesti. Kuka oli tämä mies, joka haluttiin ehdottomasti ottaa kiinni elävänä. Mihin tämä mies oli matkalla? Mitkä tahot olivat tämän väkivaltaisen teon takana? Oliko teon takana kotimainen politiikka, kansainvälinen terrorismi, Venäjän valtio, vai yksinkertaisesti suomalaisen miehen viimeinen epätoivoinen teko? Mitkä olivat väkivaltaisen teon motiivit ja tarkoitus? Alkoi sinnikäs takaa-ajo, joka ei suonut kunniaa suomalaiselle viranomaiselle, poliisille, sotilaille, NATO-sotilaille eikä virkamiehille ja erityisesti politikoista puhumattakaan. Ajojahdin aikana kaikki selviää vai selviääkö sittenkään?

